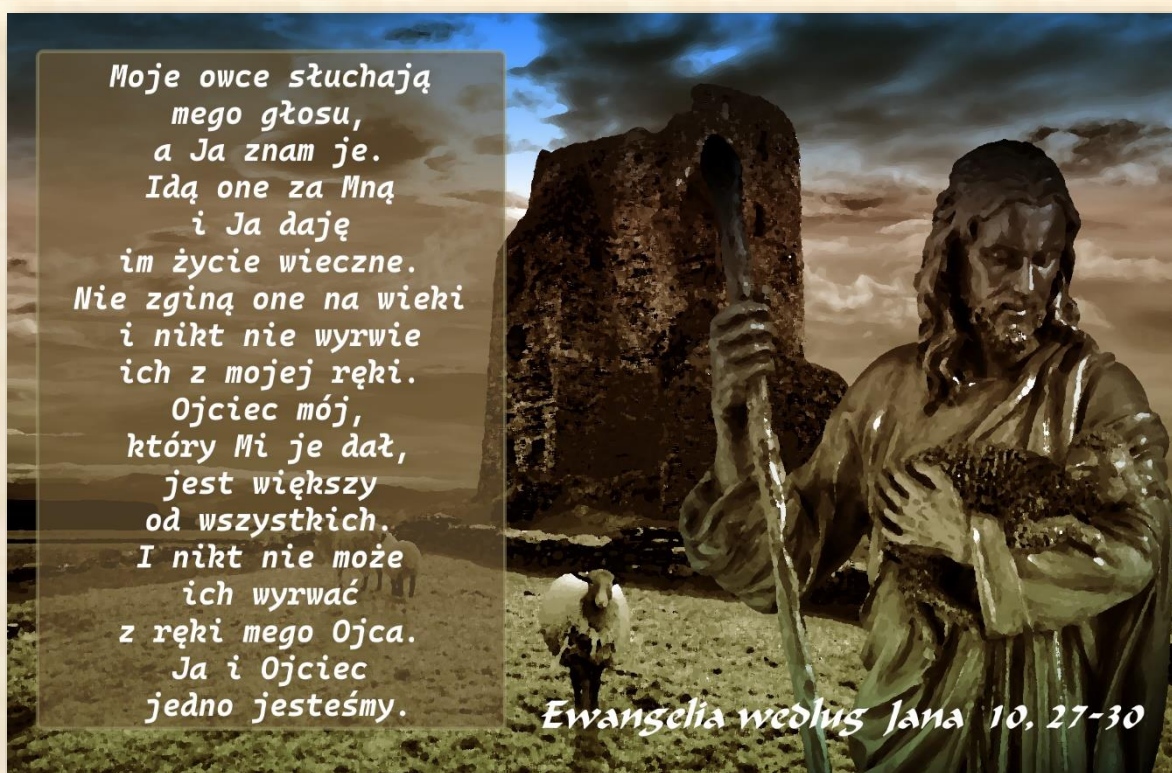

Rozważania Biblijne – 8 maja 2022

Pierwsze czytanie - z Dziejow Apostolskich 13, 14.43-52

Odpułynąwszy z Pafos, Paweł i jego towarzysze przybyli do Perge w Pamfilii, a Jan wrócił do Jerozolimy, odłączywszy się od nich. Oni zaś przeszli przez Perge, dotarli do Antiochii Pizydyjskiej, weszli w dzień sobotni do synagogi i usiedli.

Po zakończeniu zebrania, wielu Żydów i pobożnych prozelitów towarzyszyło Pawłowi i Barnabie, którzy w rozmowie starali się zachęcić ich do wytrwania w łasce Boga. W następny szabat zebrano się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego. Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. Wtedy Paweł i Barnaba powiedzieli odważnie: «Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem Cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi». Poganie słysząc to radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju. Ale Żydzi podburzyli pobożne a wpływowe niewiasty i znaczniejszych obywateli, wznieśli prześladowanie Pawła i Barnaby i wyrzucili ich ze swoich granic. A oni otrząsnąwszy na nich pył z nóg, przyszedli do Ikonium, a uczniów napełniało wesele i Duch Święty.

Jesteśmy w synagodze, w Antiochii Pizydyjskiej (srodek Azji Mniejszej). Jest sobota rano, zaczyna się poranna modlitwa szabatowa, w której uczestniczą mężczyźni, należący do

trzech różnych grup :

- **1 Grupa** tych, którzy urodzili się Żydami
- **2 Grupa** prozelitów czyli pogan nawróconych na wiarę żydowską i obrzezanych
- **3 Grupa** tak zwanych « bojących się Boga », których Łukasz nazywa poganami. Są żywo zainteresowani judaizmem, dobrze znają Pisma święte i uczestniczą w modlitwach w synagodze. Jednak nie zostali obrzezani.

Paweł i Barnaba po modlitwie przemawiają do swoich braci Żydów. Opowiadają im o Jezusie z Nazaretu.

Wszyscy Apostołowie są Żydami z urodzenia i są przekonani, że Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem. Paweł planuje odwiedzić wszystkie synagogi, jest przekonany, że cały naród żydowski, który dobrze zna Pisma, rozpozna w końcu w Jezusie Mesjasza i w ten sposób pociągnie za sobą nawrócenie pogan...

Paweł uważa, że plan Boży rozgrywa się w dwóch etapach:

1. Powołanie narodu wybranego.
 2. Narod wybrany niesie nowinę o Zbawieniu Bożym innym ludom i narodom pogańskim.
- *«To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi» (Iz 49, 5-6)*

Sam Jezus posyła Apostolów najpierw do ludu Izraela :

- *« tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głosźcie: "Bliskie już jest królestwo niebieskie". (Mt 10, 5-7)*

Paweł z Barnabą przyszedłszy do Antiochii w pierwszy szabat, udają się do synagogi. Zostają dobrze przyjęci, spodziewają się więc, że uda się im poruszyć serca braci Żydów i że niektórzy z nich, podobnie jak oni sami, staną się chrześcijanami.

Tydzień później, w kolejny szabat, znowu przemawiają w synagodze. Wiele osób przyszło specjalnie, by ich posłuchać, a to, zaczyna niepokoić niektóre ważne osobistości... Łukasz pisze : *«W następnym szabat zebrało się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego. Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. «*

Występuje tu pewna niejasność w słownictwie. Łukasz nazywa Żydami, tylko tych, którzy przeciwstawia się Pawłowi. Prawdopodobnie na chrześcijaństwo przeszli tylko tak zwani « bojący się Boga » czyli sympatyzujący z judaizmem (patrz wyżej : grupa 3). To o nich pisze Łukasz (nazywa ich poganami bo nie przyjęli w pełni judaizmu) : *« Poganie słysząc to radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. » (w.48)*

«Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem Cię światłością dla pogan, abys był zbawieniem aż po krańce ziemi».

- Ponieważ tylko kilka osób przyłącza się do chrześcijan, Paweł zaczyna rozumieć, że niestety nie wszyscy Żydzi pójdą za nimi. Zastanawia się więc nad zmianą swych planów. Opierając się na słowach Izajasza, który przepowiadał że « mała reszta Izraela » uratuje całą ludzkość (nawrócenie pogan), Paweł rozumie, że nadszedł czas głoszenia Dobrej Nowiny poganom. Odtąd razem z Barnabą i innymi Uczniami zwracają się najpierw do « bojących się Boga » i później do samych pogan. To właśnie w Antiochii Pizydyjskiej doszło do decydującego momentu zwrotnego w życiu pierwszych chrześcijan.

Psalm 100, 1-2, 3, 5

*Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie;
służcie Panu z weselem!
Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim!
Wiedźcie, że Pan jest Bogiem:*

*On sam nas stworzył, my Jego własnością,
jesteśmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska.
Albowiem dobry jest Pan,
łaskawość Jego trwa na wieki,
a wierność Jego przez pokolenia.*

- Spiewany dziś psalm mimo, że bardzo krótki, w każdym zdaniu nawiązuje do historii i wiary całego narodu wybranego. Został skomponowany do liturgii, towarzyszącej składaniu ofiary dziękczynnej w Świątyni Jerozolimskiej. Nazywany jest « todah », co po hebrajsku znaczy « dziękuje ».

« Wykrzykujcie na cześć Pana, służcie Panu... Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim! »

- Kiedy naród wybrany dziękuje Bogu, to zawsze ma to odniesienie do Dziekczynienia za Przymierze.
- W samym centrum modlitwy i przekazu wiary żydowskiej jest pamięć o tym, że Bóg wyzwolił ich z niewoli i zawarł z nimi Przymierze.

wykrzykujcie na cześć Pana

- Te słowa języka hebrajskiego używane były na specjalną okazję – na dzień sakry nowego króla. Użycie ich w tym psalmie, znaczy : « oto nasz prawdziwy Król, jest nim sam Bóg ! »

« Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie »

- Jest to zapowiedź dnia, gdy cała ludzkość będzie wykrzykiwać na cześć Pana.

« Wiedźcie, że Pan jest Bogiem »

- « *Sluchaj Izraelu, Pan nasz jest Bogiem Jedynym...* »

« słuźcie Panu z weselem »

- Narod wybrany nazywa Egipt i niewole, jakiej w nim zaznal « domem słuźebności ». Odkad Bog wyprowadzil ich z tej niewoli, zaczeli odkrywac inne znaczenie « słuźebności » - to, ze sluzenie Bogu jest wyborem wolnego czlowieka...

« On sam nas stworzył, my Jego własnością, jesteźmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska. »

- Narod wybrany wyznaje, ze to Bog wyzwolil go i ze z niewolnikow uczynil ich ludzmi wolnymi.

1. « *Wy będziecie moim narodem, a Ja będe waszym Bogiem. »
(Jer 30, 22)*

« jesteźmy Jego ludem, owcami Jego pastwiska. »

- W Palestynie trzoda owiec jest bogactwem tego, kto ja posiada. Jest jego duma. To dla niej pasterz nocuje pod namiotem i wedruje z pastwiska na pastwisko, towarzyszac jej i opiekujac sie nia. Podobnie Bog postepuje z nami...

« wierność Jego przez pokolenia »

- Te slowa odnoszace sie do Przymierza, powtarzaja sie wielokrotnie w roznych psalmach :

* « *bo Jego Miłość (łaska) na wieki !* »

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - tel: 03.88.32.31.60